

[Formanden.]

„Idet Folketinget henholder sig til Statsministerens Erklæring under Forhandlingerne i Folketinget den 29. Maj 1945, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen“.

Foruden den oprindelige foreligger nu ogsaa denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen til Forhandling.

Forespørgeren (Oluf Pedersen): Det fremgik af den Forhandling, der fandt Sted før Afbrydelsen af Mødet, at Kirkeministeren havde givet urigtig Besked med Hensyn til Dansk Samlings Stilling til Angrebskrig og nordisk Samarbejde, at Kirkeministeren havde givet urigtig Besked med Hensyn til, hvorfor der skete et Brud mellem Pastor Malling og Dansk Samling, at Kirkeministeren havde positivt løjet...

Formanden: Den ærede Taler kan ikke bruge Udtryk, som dem, der nu i dette Øjeblik blev anvendt. Jeg maa paatale saadanne Udtryk.

Forespørgeren (Oluf Pedersen): Naar Kirkeministeren siger, at han ikke har medvirket ved eller forhandlet om et Forretningsministerium i 1940, til Trods for at han selv i en Artikel i „Kristeligt Dagblad“ i 1943 skrev, at han havde været inde i saadanne Forhandlinger, er det i hvert Fald diametralt modsat Sandheden.

Den Begrundelse, Kirkeministeren gav af „Morgenbladet“s Tegninger, en Fremstilling af Rigsdagens Virksomhed under Besættelsen, var ikke i Overensstemmelse med Sandheden, det var en falsk Fremstilling, som ikke blot tog Sigte mod mig, men mod Rigsdagen — det er uden for enhver Tvivl.

Kirkeministeren er ikke i Overensstemmelse med Statsministeren med Hensyn til Forholdet imellem Modstandsbevægelsen og Rigsdagen, og endelig er det utvivlsomt positivt forkert, diametralt modsat Sandheden, naar Kirkeministeren fortæller, at ved den politiske Kærne, som vi havde her i Landet, før Modstandsbevægelsen satte ind, tænker han ikke paa de nuværende Politikere, men han prøver paa at snakke udenom.

Det vil altsaa sige, at vi har i Øjeblikket en Kirkeminister, som er i meget daarlig Overensstemmelse med Sandheden, og det er saa meget mere karakteristisk, som der ikke er Ord, han i hele sin Agitation bruger mere end „Frihed“ og „Sandhed“. Der burde staa to andre Ord i Stedet for, saa vilde der være Sandhed i Kirkeministerens Agitation.

Over for hele den partipolitiske Udnyttelse af Frihedskampen, som har fundet Sted fra Dansk Samlings Side, stillede jeg en Dagsorden, som fordømmer dette, men blot siger: „Idet Folketinget fordømmer enhver partipolitisk Udnyttelse af Frihedskampen, som førtes af et enigt dansk Folk, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen“. Jeg kan ikke forstaa, naar den højtærede Statsminister nu hævder, at en saadan Dagsorden kan dette Ting ikke gaa med til, for det vilde medføre politiske Konsekvenser. Det kan dog ikke være saadan, at Dansk Samling vil udtræde af Regeringen, fordi Folketinget fordømmer enhver partipolitisk Udnyttelse af den Frihedskamp, som førtes af et enigt dansk Folk, og som Følge deraf vilde heller ikke Vedtagelsen af en saadan Dagsorden medføre politiske Konsekvenser; det vilde blot medføre en nødvendig Fordømmelse af en Politik, som hele Tinget burde enes om at fordomme.

Under Hensyn dertil vil jeg for mit Vedkommende anbefale ærede Medlemmer at stemme imod den Dagsorden, der nu er stillet, og som jeg ikke ser der er Grundlag for, og at stemme for den af mig paa et tidligere Tidspunkt foreslaaede Dagsorden.

Kirkeministeren (Arne Sørensen): Jeg skal gøre det meget kort, men der er et Par Ting, jeg er nødt til at svare paa.

Først med Hensyn til nordisk Angrebskrig. Jeg beklager at have overhørt det ærede Medlems Formulering af Spørgsmaalet, og derfor svarede jeg ikke i Overensstemmelse med Spørgsmaalet. Det er klart, at jeg med min Tanke om et nordisk Forsvarsforbund ogsaa tænkte paa, at der maatte være Tale om mere end et Forsvar, at der under visse Omstændigheder maatte kunne blive Tale om Angreb. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Danmark nu er indgaaet i et Forbund, som